



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 321/2022
06.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Миролуба Томића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Срђана Трајчевски, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 5К.1/21 од 10.05.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 164/21 од 06.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Срђана Трајчевски, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 5К.1/21 од 10.05.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 164/21 од 06.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 5К.1/21 од 10.05.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити под условом да окривљени за време проверавања од 2 (две) године не учини ново кривично дело, те је окривљени истовремено осуђен на новчану казну у износу од 150.000,00 (стопедесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 12 месеци од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће се заменити тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити накнадно одлучено, а у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 164/21 од 06.09.2021. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, па је преиначена пресуда Основног суда у Сомбору 5К.1/21 од 10.05.2021. године у делу одлуке о новчаној казни, тако што је Виши суд у Сомбору окривљеног АА за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ, описано у изреци првостепене пресуде, осудио на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Срђан Трајчевски, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сагласно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи у целини пресуде Основног суда у Сомбору 5К.1/21 од 10.05.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 164/21 од 06.09.2021. године тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да дело које је окривљеном стављено на терет и за које је правноснажно оглашен кривим није кривично дело, из разлога јер је окривљени био у стварној заблуди у погледу околности које представљају биће кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим. Наиме, по ставу браниоца, код окривљеног није постојала свест о било којој стварној околности која улази у биће предметног кривичног дела, обзиром да је покушај судије, који је донео привремену меру, да подстакне окривљеног и оштећену као парничне странке да се помире, те животни след догађаја, између осталог и свадба њиховог сина, довео окривљеног у ситуацију да сматра да радње које суд инкриминише као кривично дело у ствари представљају дозвољене радње којима ће он поправити међусобно нарушене односе са оштећеном.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Срђана Трајчевски били су предмет разматрања Вишег суда у Сомбору који је у овом

кривичном поступку поступао у другом степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Сомбору 5К.1/21 од 10.05.2021. године. Виши суд у Сомбору као другостепени је у својој пресуди Кж1 164/21 од 06.09.2021. године ове наводе оценио неоснованим, прихватајући разлоге првостепеног суда дате на страни 18 ставови други, трећи, четврти и пети образложења првостепене пресуде, а које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Срђана Трајчевски, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**